

Οι δυο δρόμοι της ζωής

Πρόλογος

- Ποια νομίζετε είναι η μεγαλύτερη χαρά του Θεού;
- Όταν γυρνάει τη ματιά Του, για να δει όλο αυτό το υπέροχο δημιούργημα που έφτιαξε;
- Η όταν γυρνάει τη ματιά Του, για να δει μέσα σε αυτήν τα δικά Του γλυκά παιδιά, που με πίστη και αφοσίωση και με απόλυτη υπακοή έμειναν μέσα στην αγκαλιά Του και πιο βαθιά μέσα στην καρδιά Του;
- Τι νομίζετε, ότι Τον γεμίζει χαρά;
- Η δημιουργία Του; Ή τα παιδιά Του;
- Τα παιδιά Του!

Όπως και εσείς, δεν χαίρεστε τόσο για ότι δημιουργείτε, όσο για τα μωρά που έχετε στην αγκαλιά σας, για τα παιδιά σας, έτσι και εσείς, εικόνες Εκείνου, πρέπει να θυμάστε τακτικά αυτό που κάνει Εκείνος: Να χαίρετε για τα παιδιά Του! Και παιδιά Του είσαστε όλοι εσείς!

Όλοι εσείς που Τον αγαπάτε, που Τον εμπιστεύεστε, που θέλετε να Τον ακολουθείτε, που θέλετε να γεύεστε μέσα στην καρδιά σας διαρκώς τον δικό Του θεϊκό έρωτα, πιστέψτε ότι η δικιά Του αγάπη για μας, είναι η τέλεια αγάπη.

Αν αναζητήσει κανείς την ευτυχία εδώ στη γη, που θα την βρει εκτός από την πιο τρυφερή σχέση της μάνας με το μωρό;

-Πέστε μου, αν υπάρχει μεγαλύτερη σχέση από αυτήν, πιο αγνή, πιο αθώα, πιο τέλεια;

-Υπάρχει τέτοια αγάπη πουθενά αλλού εκτός από αυτήν;

-Δεν υπάρχει.

Γ' αυτό, η δικιά Του αγάπη σε εμάς είναι η τέλεια αγάπη. Και την έδειξε προσφέροντας τον ίδιο Του τον Γιό στην υπέρτατη θυσία, για να σώσει όλους εμάς, τα κρινολούλουδα Του.

Η Κυριακή των Αγίων Πάντων είναι γιορτή του Θεού Πατέρα, γιατί γιορτάζουν τα παιδιά Του!

Η χαρά Του είναι τόσο μεγάλη, όταν σκέπτεται, πως αύριο θα γιορτάσουν όλα Του τα παιδιά. Το Άγιο Του Πνεύμα θέσπισε μέσα στην Εκκλησία, η Κυριακή των Αγίων Πάντων, να είναι μια γιορτή τελείως δικιά Του. Όπως κάθε μάνα και πατέρας χαίρεται στη γιορτή του παιδιού του, έτσι και ο ουράνιος Πατέρας χαίρεται αύριο στη γιορτή των παιδιών Του. Είναι η γιορτή Του! Όχι τόσο η γιορτή μας, όσο η γιορτή Του. Στη γιορτή Του γιορτάζουμε κι εμείς και θυμόμαστε αυτό, που Εκείνον τον χαροποιεί.

-Τι Τον χαροποιεί;

Όταν βλέπει τα παιδιά Του με λατρεία να Τον ερωτεύονται θεϊκά και με πολύ νοσταλγία να θέλουν να γίνουν ένα μ' Εκείνον.

Οι δυο δρόμοι της αγιότητας

Η καρδιά του ανθρώπου σχεδιάζει τον δρόμο του· δώρως, ο Κύριος κατευθύνει τα βήματα...

(Παροιμ. 16:9)

Ο ίδιος όμως λέει, πως όλα αυτά τα παιδιά, που θα γιορτάσουν αύριο στη γιορτή των Αγίων Πάντων, δεν διάλεξαν τους ίδιους δρόμους για να φτάσουν κοντά Του. Διάλεξαν διαφορετικούς δρόμους. Ανάλογα με τα τάλαντα τους, ανάλογα με τις διαθέσεις τους, έδωσε βλέπεις ο Θεός πολλούς δρόμους και πολλούς τρόπους για να φτάσει κανείς με αγιότητα κοντά Του.

Όμως εκείνο, που θα ήθελε σήμερα να πει μοναδικά, γιατί είναι εκείνο που λαχταρά πιο πολύ να υπομνήσει, να υπενθυμίσει, αλλά ταυτόχρονα και νοσταλγικά να αναζητήσει, είναι οι δύο δρόμοι της αγιότητας, που Του είναι τόσο ευχάριστοι, όσο κανένας άλλος.

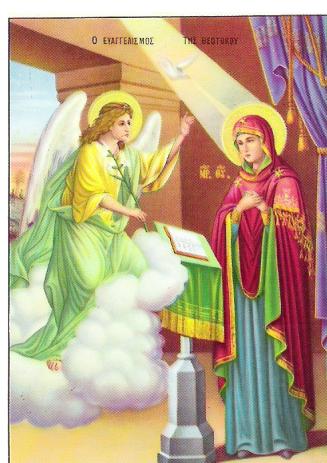
Δυο δρόμους, λέει Εκείνος, με αναπαύουν πάρα πολύ. Τους ευλογώ αυτούς τους δρόμους, που διαλέγουν τα παιδιά Μου και αυτοί οι δύο δρόμοι είναι **η απλότητα και ο θεϊκός έρωτας**.

Ο πρώτος δρόμος της αγιότητας είναι η απλότητα

Ο δρόμος της απλότητας, που κατ' ουσία είναι τρόπος ζωής, είναι ο πιο ωραίος δρόμος, ο πιο ευχάριστος, ο πιο χαρούμενος στα μάτια Του. Αυτόν τον δρόμο τον επιλέγουν πολλές ψυχές, πολλά δικά Του κρινολούλουδα για να έλθουν κοντά Του.

Απλότητα είναι αυτή που είχε ο Γέροντας Ιωσήφ, που αποδέχτηκε τόσο απλά το μήνυμα του ουρανού, ότι το παιδί που θα γεννήσει η γυναίκα του θα είναι εκ πνεύματος Αγίου. Το δέχτηκε με τόση απλότητα, με τόση αφοσίωση και με τόση υπακοή, χωρίς να κρίνει, χωρίς να σχολιάσει. Άλλα και όταν ήλθαν οίλοι αυτοί οι πονηροί λογισμοί, σταλμένοι από το σατανά, για να τον ενοχλήσουν, εκείνος με απόλυτη πίστη, με απλότητα αποδέχτηκε το θείο θέλημα. Γι' αυτό και όταν αγκάλιαζε τον μικρό Ιησού, τον Γιό Μου, λέει ο Θεός Πατέρας, Τον αγκάλιαζε με τέτοια λατρεία, με τέτοια αγάπη. Τον σήκωνε στα γεροντικά του στήθη και στους γεροντικούς του ώμους και Τον έκρυβε τόσο βαθειά στην καρδιά του, που δεν ήξερε κανείς αν ήταν πατέρας ή μάνα, γιατί ήταν και τα δυο.

Όμως την ίδια μοναδική απλότητα επέδειξε και η Βασίλισσά Του Μαριάμ, όταν αποδέχτηκε το λόγο του Αρχαγγέλου, ότι θα γεννήσει τον Υἱό Του Θεού. Αυτό το μικρό κορίτσι έδειξε την ίδια απλότητα, την ίδια αφοσίωση. Πίστευε σ' Εμένα, λέει ο Θεός και προσευχόταν διαρκώς σ' Εμένα και Με φώναζε «Θεέ της καρδιάς μου» και Με αποκαλούσε «Ουρανό, Ζωή και Ύπαρξή της».

Η Βασίλισσά Μου Μαριάμ, έδειξε υπερβολική απλότητα και απόλυτη πίστη σ' Εμένα, γιατί η καρδιά της, η ζωή της, η ύπαρξή της, ο νους της, το σώμα της, τα πάντα ήταν δοσμένα απόλυτα σ' Εμένα, από την ίδια.

Αυτό της το είχε διδάξει η μάνα της μέσα από τα μητρικά της στήθη από μικρό παιδί, στα λίγα χρόνια που έζησε κοντά της. Αυτήν την απλότητα την κράτησε αυτό το μικρό παιδί. Τριών χρονών μπήκε μέσα στο ναό. Άλλα όμως, αυτά τα λίγα χρόνια, αυτά τα τρία χρόνια, ήταν αρκετά για να ενσταλάξει μέσα στην καρδιά του μωρού της, η Αγία Άννα, το μεγαλείο του θεϊκού Μου έρωτα. Γιατί, αυτόν τον έρωτα που είχε, αυτή την αγάπη που είχε σ' Εμένα η Άννα και ο Ιωακείμ, ήτανε βγαλμένα από τα δικά Μου στήθη. Ήτανε ένα δώρο, που τους έδωσα Εγώ, ζητώντας τους να Με αγαπήσουν τέλεια.

Γι' αυτό έδωσα και Εγώ την άφατη θεϊκή μητρότητά Μου και μέσα σ' αυτήν, η Αγία Άννα γαλούχησε την μικρή Μαριάμ, δίνοντάς της και μεταφέροντάς της, αυτό που εκείνη πήρε από Μένα σαν δώρο, την θεϊκή μητρότητα.

Γι' αυτό, ενώ ήταν μωρό, ενώ ήταν παιδί, Με αγαπούσε με τέτοια λατρεία, λες και Με αγαπούσε, όπως αγαπάει μια μικρή μάνα το μωρό της. Κι Εγώ, αυτό είδα και πλουσιοπάροχα αύξησα και χάρισα την στοργική μητρότητά Μου σε κείνη και την έκανα εικόνα δική Μου. Γι' αυτό και εσείς όλοι, την Βασίλισσά Μου Μαριάμ την λατρεύετε σαν μοναδική Μάνα και την φωνάζετε Μάνα. Κι είναι η Μάνα του κόσμου, γιατί έγινε Μάνα δικιά Μου και Μάνα του Γιού Μου, γιατί η Μάνα του Γιού Μου είναι και δική Μου Μάνα. Γιατί ο Γιός Μου και Εγώ είμαστε Ένα.

«Τι είναι η θεϊκή απλότητα που σας ζητώ;»

- Τι χαρίζω σε αυτούς που με απλότητα Με αναζητάνε;
- Τι χαρίζω σ' εκείνους που με απλότητα και με πλήρη αφοσίωση αφήνονται μέσα στην καρδιά Μου; Αυτή την απλότητα, θα ήθελα να διδάξω σε όλους, όσους θέλουν να έλθουν κοντά Μου.

Τους αφήνω όλους να διαλέξουν τον δρόμο που επιθυμούν, για να φτάσουν κοντά Μου. Και ο καθένας διαλέγει, άλλος τον δρόμο του μαρτυρίου, άλλος τον δρόμο της οισότητας, άλλος τον δρόμο της ταπείνωσης, άλλος τον δρόμο της μετάνοιας, άλλος τον δρόμο της υπακοής. Υπάρχουν χιλιάδες δρόμοι που οδηγούν σ' Εμένα.

Όμως υπάρχει ένας δρόμος, που Με ευχαριστεί πλήρως. Είναι αυτός που σας αποκαλύπτω τώρα, ο δρόμος της θεϊκής απλότητας.

-Τι είναι αυτή η απλότητα που σας ζητώ;

Είναι η αγγελική απλότητα, ο αγγελικός δρόμος. Είναι η αγγελική ζωή, είναι η αγγελική θεϊκή νοσταλγία.

Οι Άγγελοί Μου στον ουρανό, με απλότητα ακούν τους λόγους Μου και τους εφαρμόζουν. Δεν διαμαρτύρονται σε αυτό που τους

λέω. Αυτό σημαίνει αγγελική απλότητα. Οι Άγγελοί Mou στον ουρανό με αγγελική υπακοή εφαρμόζουν τους νόμους και τα λόγια Mou και κάνουν αυτό που τους λέω.

Μακάρι και εσείς να τους μοιάσετε και με αγγελική υπακοή να ακούτε τα λόγια Mou και με απόλυτη πίστη και απλότητα να τα εφαρμόζετε. Δεν αμφιδρομούν οι Άγγελοι! Δεν πάνε μπρος και πίσω! Δεν σκέφτονται αυτό που λέω αν είναι σωστό ή λάθος! Δεν σκέφτονται τίποτα, γιατί η μόνη τους σκέψη είμαι Εγώ. Και ό,τι είμαι Εγώ, είναι γι' αυτούς νόμος.

Μακάρι και σεις έτσι να ζήσετε τον απλοϊκό δρόμο που σας ζητάω με απόλυτη πίστη, με απόλυτη αφοσίωση, με απόλυτη υπακοή.

Είδατε τι έπαθαν οι πρόγονοί σας, ο Αδάμ και η Εύα, όταν έχασαν την απλότητα τους. Όσο την ζούσαν, μιλούσα μαζί τους. Με έβλεπαν και τους έβλεπα. Απολάμβαναν όλη την δόξα Mou στο ουράνιο Mou Βασίλειο μέχρι την ώρα εκείνη που αμφισβήτησαν την αγάπη Mou και έχασαν την απλότητα. Αμφισβήτησαν την αγάπη Mou, μείωσαν την εμπιστοσύνη τους σε Μένα και οι λογισμοί της υπακοής έγιναν λογισμοί ανυπακοής. Γι' αυτό και έχασαν την απλότητα και τότε αναγκάστηκα να τους βγάλω έξω από το ουράνιο Mou Βασίλειο, για να μην γίνει το κακό, αιώνιο μέσα σε αυτό. Γι' αυτό και σας ζητάω ένα πράγμα:

-Θέλετε ένα δρόμο γρήγορο να φτάσετε κοντά Mou;

Αναζητήστε την απλότητα!

Ποια είναι τα χαρακτηριστικά του απλού ανθρώπου;

-Ποια είναι τα χαρακτηριστικά του απλού ανθρώπου;

-Ο απλός άνθρωπος πρώτα-πρώτα είναι ταπεινός. Είναι απλός. Όταν κάποιος τον κατηγορεί, δεν σκέφτεται εγωιστικά, ούτε ζηλότυπα και πεισματικά. Εάν ακούσει καλές λέξεις χαίρεται. Μα και αν ακούσει κακές λέξεις λυπάται, αλλά δεν διαμαρτύρεται, δεν πικραίνεται υπερβολικά, δεν αντιλογεί και δεν εκδικείται.

Μέσα στην απλότητα συλλογίζεται και λέει απλά: «Για να το λέει ο άλλος, έτσι είναι». Και τότε γυρνάει τα μάτια του στον ουρανό και λέει:

«Πατέρα μου, συγχώρεσε με, που δεν είμαι απλός, που δεν είμαι καλός, όπως λέει ο αδελφός μου».

Κι Εγώ, βλέποντας αυτή την απλότητα, τον ευλογώ με τα δυο Mou χέρια και δεν τον αφήνω στη γη. Αλλά, όπως εσείς, όταν το παιδί σας κάνει κάτι καλό, θέλετε να το αρπάξετε στην αγκαλιά σας και να το γεμίσετε με τα φιλιά σας, έτσι και Εγώ, το αρπάζω το παιδί Mou αυτό και δεν το αφήνω μόνο στην αγκαλιά Mou, αλλά το κρύβω βαθιά στην καρδιά Mou, για να το γεμίσω με τα δικά Mou θεϊκά χάδια και ευλογίες.

Το απλό Μου παιδί με απόλυτη απλότητα και εμπιστοσύνη ακούει τα λόγια Μου. Δεν αμφισβητεί.

Δεν πονηρεύεται. Και αν του στέλνω ένα μήνυμα δεν σκέπτεται: «Μα ποιος το είπε; Μα γιατί το είπε;
Και γιατί έτσι έγινε; Και γιατί το είπε αυτό; Και γιατί δεν το είπε σ' εμένα;»

Δεν σκέφτεται όλα αυτά τα ανόητα και σύνθετα, που σκέφτονται οι πολλοί. Αλλά με απλότητα, σαν την Μαριάμ, την Βασίλισσά Μου, σαν τον Γέροντα Ιωσήφ, αποδέχεται απλά τον λόγο Μου.

-Και τότε, ξέρετε τι κάνει;

Φροντίζει με απόλυτη υπακοή και αφοσίωση να εφαρμόσει τα λόγια Μου.

«Ο απλός άνθρωπος, είναι το παιδί της καρδιάς Μου»

Ο απλός άνθρωπος, το απλό παιδί, είναι το παιδί της καρδιάς Μου, που Με ευφραίνει συνέχεια με την απόλυτή του εμπιστοσύνη.

Το απλό παιδί, αν βρεθεί σε παρέα και δεν τον υπολογίσουν και τον έχουν στο περιθώριο, που Εγώ επιτρέπω να γίνεται αυτό, για να φαίνεται η αξία του, δεν διαμαρτύρεται. Δεν παραπονιέται λέγοντας: «Μα γιατί ασχολείσαι με τους άλλους και δεν ασχολείσαι με εμένα;». Από τη φύση του ο ταπεινός παίρνει την τελευταία θέση. Κι Εγώ τον παίρνω από την τελευταία θέση και τον βάζω στην πρώτη θέση, που είναι η καρδιά Μου.

Εκείνο δεν πληγώνεται, όταν δεν τον βάζουν και δεν τον χρησιμοποιούν οι άνθρωποι στην πρώτη θέση, πολλές φορές υποτιμώντας ανόητα και την νοημοσύνη του. Κι εκείνο απλά το αποδέχεται, γιατί η χαρά του δεν είναι ούτε ο κόσμος, ούτε οι άνθρωποι, ούτε τα έργα τους. Η χαρά του είμαι Εγώ! Και Εγώ ζω μέσα σ' εκείνον.

Το απλό παιδί Μου, εάν ακούσει λόγια πικρά, τα μεταβάλλει σε προσευχή. Εάν υποφέρει από διάφορες αρρώστιες, πάντα έχει ένα λόγο να πει, ότι φταίει αυτός και ας μην φταίει.

Και τότε Εγώ το ευλογώ, γιατί ακόμα και στο μεγάλο θυσιαστικό δρόμο που περνά της υπομονής της ασθένειας, αυτό πάντα Με δοξολογεί. Ποτέ δεν θα δεις ένα απλό παιδί να Μου λέει:

«Μα, γιατί Θεέ μου, σ' εμένα;», γιατί πάντα Με εμπιστεύεται και Μου λέει:

«Θεέ μου, Εσύ ξέρεις τα πάντα για μένα».

Το απλό Μου παιδί, δεν θέλει μέσα στο μυαλό του και στην καρδιά του, να έχει χίλια δυο άλλα πράγματα. Του αρκεί μόνο να έχει Εμένα. Γι' αυτό και περνάει τη ζωή του χαρούμενα και ευλογημένα, γιατί ζω Εγώ μέσα σ' εκείνο και εκείνο μέσα σ' Εμένα.

Το απλό Μου παιδί αναζητά πολλές ώρες να Μου μιλά, γιατί ξέρει ότι είναι ένα μικρό παιδί φοβισμένο, που ο κόσμος εύκολα μπορεί να το πικράνει. Και τότε ζητάει συνέχεια την δικιά Μου προστασία, την δικιά Μου αγάπη, την δικιά Μου στοργή, την δικιά Μου τρυφερότητα. Κι Εγώ του την δίνω απλόχερα, γιατί είναι το μονάκριβό Μου.

Και εάν τύχει κι Εγώ το εγκαταλείψω για λίγο, για να δω την δύναμή του, για να δω την υπομονή του, για να ελέγχω την απόλυτή του αφοσίωση, εκείνο το απλό παιδί, αναμένει υπομονετικά την στιγμή, που Εγώ θα ξανάρθω μέσα στην καρδιά του, για να γίνουμε ένα Εγώ και εκείνο μαζί.

«Η απλότητα είναι ο ποιο εύκολος, γρήγορος δρόμος, που οδηγεί σ' Εμένα. Ακολουθείστε τον!»

Η απλότητα είναι ο μεγαλύτερος και ο ωραιότερος δρόμος. Είναι η ωραιότερη σκάλα, που στήνεται από τη γη στον ουρανό. Είναι γεμάτη από αρετές. Όπως κάθε σκάλα έχει πολλά σκαλοπάτια, έτσι και το απλό παιδί Μου, είναι γεμάτο από σκαλιά, που το καθένα γράφει και μια αρετή.

Λίγα πράγματα λοιπόν, θα ήθελα να σας πω, γι' αυτό το παιδί, που αρέσκεται στην απλότητα. Γιατί στην απλότητα, ποτέ δεν θα δεις ταραχή. Πάντα υπάρχει γαλήνη και ειρήνη.

-Πότε είδατε ένα απλό παιδί δικό Μου, εκβιαστικά να απαιτεί κάτι, με πείσμα να ζητάει κάτι, έστω και αν αυτό φαίνεται στα μάτια σας τέλειο;

Το απλό παιδί το λέει και περιμένει. Και αν δεν εισακουστεί, υποχωρεί. Κι Εγώ την ώρα που υποχωρεί, το βάζω μέσα στην καρδιά Μου, γιατί δίνει τόπο στην οργή και ο σατανάς δεν έχει δύναμη και εξουσία πάνω του.

Εάν λοιπόν θέλετε να Μ' ευαρεστήσετε εσείς, όλα Μου τα παιδιά, διαλέξτε τον δρόμο της απλότητας, τον δρόμο της απλοϊκής ζωής, τον δρόμο να ζείτε απλά, ταπεινά, χωρίς να σκέπτεστε πολλά. Γιατί αυτό που δεν έχει το απλό παιδί, είναι ο ψεύτικος λογισμός.

Στο λογισμό ενός παιδιού απλού, που Με αγαπάει με αφοσίωση, που ακούει τα λόγια Μου με πίστη, που θέλει με απόλυτη υπακοή να τα εφαρμόσει, δεν υπάρχουν λογισμοί. Και αν αγωνιστείς λογισμούς να του βάλεις, εκείνο αγωνίζεται με απλότητα να τους εκβάλει, γιατί ξέρει ότι στην απλή καρδιά του, μόνο Εγώ χωρώ και τίποτα άλλο. Κανένας άλλος λογισμός!!!

Εάν ανοίξεις τον νου του, θα δεις τέτοια απλοϊκή νοσταλγική αναζήτηση του Θεού της καρδιάς του, που δεν μπορεί κανένας λογισμός πονηρός να σταθεί.

Και αν θελήσεις να τον ελέγξεις στο στόμα του, μόνο απλότητα, γλυκύτητα, καλοσύνη θα βρεις. Μέλι βγάζει αυτό το στόμα, γιατί είναι πλέον το δικό Μου στόμα.

Εάν σας αρέσει αυτός ο δρόμος ακολουθήστε τον. Είναι ο πιο απλός, εύκολος, γρήγορος δρόμος, που οδηγεί σ' Εμένα.

Ο δεύτερος δρόμος της αγιότητας, είναι ο θεϊκός έρωτας.

Σας μίλησα για τον ένα δρόμο, της απλότητας, που είναι τρόπος ζωής.

Τώρα όμως, θα σας μιλήσω και για τον άλλο δρόμο, που πήραν όλα Μου τα παιδιά, που αύριο γιορτάζουν. Υπάρχουν πολλοί δρόμοι για να φτάσετε σ' Εμένα, ανάλογα με τα χαρίσματα και τα τάλαντά σας. Όμως αυτόν για τον οποίον θα σας μιλήσω, τον έπερναν πάντα όλοι οι άγιοι Μου.

Οι δρόμοι για να έλθετε σε Μένα είναι επιλογή δική σας, για να μην μπορέσει κανείς ποτέ να πει: «Μα, Θεέ μου, ο δρόμος αυτός δεν μ' αρέσει». Κι Εγώ σου απαντώ: «Δες, παιδί Μου, πόσοι δρόμοι υπάρχουν; Διάλεξε έναν. Αυτόν που σε ικανοποιεί, αυτόν που σ' ευχαριστεί».

Όμως, τον άλλον, τον δεύτερο δρόμο, τον έπαιρναν όλα Μου τα παιδιά, γιατί ήταν κοινό γνώρισμά τους. Ήταν η νοσταλγική ερωτική διάθεση, να μείνω Εγώ μέσα σ' εκείνους και αυτοί μέσα σ' Εμένα. Ήταν η ερωτική νοσταλγική τους διάθεση τέτοια, που να μην θέλουν να ζουν έξω από Μένα, αλλά μέσα σ' Εμένα και ικανοποιούντο με αυτό που τους έδινα, τον θεϊκό Μου έρωτα, για να Με αναζητούν, όπως τους αναζητώ. Και Με αναζητούσαν μέσα από την νοσταλγική τους προσευχή. Δεν προσευχόντουσαν τα παιδιά Μου. Μιλούσαν σ' Εμένα! Εσείς προσεύχεστε.

Δεν μιλάτε σ' Εμένα. Γι' αυτό και ο νους σας πολλές φορές δεν είναι σ' Εμένα. Κι ενώ στέκεστε στην προσευχή, λόγια γλυκά να Μου πείτε, εύκολα ο σατανάς έρχεται και παίρνει τις προσευχές σας και παίρνει τον νου σας μακριά από Μένα.

-Γιατί όμως; Έχετε διερωτηθεί ποτέ;

Γιατί δεν έχετε αναζητήσει με απλότητα, νοσταλγικά, τον δικό Μου θεϊκό έρωτα. Δεν Μου μιλάτε με νοσταλγία. Δεν Μου μιλάτε, όπως μιλούν δυο ερωτευμένοι.

Προσέξτε εκείνους τι κάνουν, όταν βρίσκονται μαζί! Το μυαλό τους, η καρδιά τους, η ζωή τους έχουν χαθεί στον έρωτά τους. Ο ένας ζει μέσα στον άλλον!

Γι' αυτό σας ζητάω, με θεϊκό έρωτα να Με αγαπάτε και να Με λατρεύετε και έτσι να Μου μιλάτε. Αυτός που με θεϊκό έρωτα νοσταλγικά Με αναζητάει, προσεύχεται έτσι, που ακόμα και το ωραιότερο πράγμα να υπάρχει δίπλα του, το αγνοεί. Ακόμα και η πιο δυνατή του αγάπη να βρίσκεται δίπλα του και αυτή την αγνοεί.

Θα σας πω ένα παράδειγμα, από αυτό που βλέπω σε όλα Μου τα παιδιά, λέει ο Θεός.

-Πόσες φορές μαζεύεστε οι φίλες και έχετε να πείτε κάτι πολύ σημαντικό για θέματα της καρδιά σας και μιλάτε τόσο μεταξύ σας συνεπαρμένα, που εκείνη τη στιγμή, δεν θέλετε κανείς να σας διακόψει. Ακόμα και το παιδί σας, αν έλθει και σας ενοχλήσει, που είναι το μονάρχιβό σας, ο θησαυρός σας, τι του λέτε; «Τώρα μην με ενοχλείς παιδί μου. Άσε με τώρα, σε λίγο θα σου πω». Δεν θέλετε ούτε το παιδί σας να σας ενοχλήσει, γιατί δεν θέλετε να διακόψετε τον συνειρμό της σκέψης και την νοσταλγική διεργασία των λογισμών που σας φέρνει μαζί.

«Όποιος βγάζει την λατρεία του θεϊκού του έρωτα σε Μένα, τότε Εγώ τον βάζω στην καρδιά Μου»

Έτσι θέλω να Μου μιλάτε, λέει ο Θεός Πατέρας. Να μην είναι σε θέση ακόμα και οι πιο δυνατές αγάπες που έχετε στη γη, να σας βγάλουν έξω από την καρδιά Μου. Όταν θα Μου μιλάτε, η σκέψη σας θα είμαι μόνο Εγώ, ο έρωτάς σας θα είμαι μόνο Εγώ, η αγάπη σας θα είμαι μόνο Εγώ. Και όταν αυτό θα το ξεκινήσετε, τότε θα δείτε τον αγιασμό σας. Γιατί σ' εκείνον τον άνθρωπο, που αφήνει την καρδιά του σαν φωτιά, να βγάλει το περιστέρι της λατρείας του σ' Εμένα, σ' εκείνον τον άνθρωπο που την καρδιά του θα την δω να καίει σαν λιβάνι από έρωτα σε Μένα, σ' εκείνον τον άνθρωπο που θα δω την ύπαρξή του, σαν το ηφαίστειο να βγάλει τη λάβα του θεϊκού του έρωτα σε Μένα, Εγώ δεν έχω τίποτα άλλο να κάνω, από το να τον πάρω και να ικανοποιήσω την διάθεσή του, την νοσταλγία του, που είναι και δική Μου νοσταλγία, που είναι και δικός Μου έρωτας, που είναι και δική Μου αγάπη, γιατί Εγώ του έδωσα αυτόν τον θεϊκό έρωτα, αυτή την νοσταλγία, για να Με αναζητήσει, για να γνωρίσει με τι τρόπο, Εγώ νοσταλγικό τον αναζητώ. Τότε αυτόν Εγώ τον βάζω στην καρδιά Μου και εκεί τον αφήνω να χαθεί σαν μια σταγόνα νερού μέσα στον άπειρο ωκεανό της δικής Μου λατρείας. Τότε γίνομαι Εγώ και εκείνος ένα και εκείνος ένα μ' Έμενα.

«Όποιος με θεϊκό έρωτα Με λατρεύει, Εγώ του δίνω τον Γιό μου σαν μοναδικό Του θησαυρό»

Τότε του παραδίδω τον Γιο Μου, να Τον αγαπάει σαν μοναδικό του θησαυρό. Τότε Εγώ, σαν Θεός Πατέρας, όπως άφησα κάποτε στην Βασίλισσά Μου Μαριάμ τον Γιό Μου, έτσι αφήνω και σε αυτόν τον άνθρωπο, να αγαπήσει τον Γιό Μου, σαν δικό του Γιό και Θεό του. Και τότε δεν θα εκπλαγεί ο

άνθρωπος, γιατί θα του φαίνεται τόσο απλά και τόσο φυσικά να λατρεύει τον Γιό Μου, όπως τόσο φυσικά, τόσο απλά, λάτρεψε η Βασίλισσά Μου Μαριάμ τον Γιό Μου και Γιό της και τον φώναζε Γιο της, αλλά ήξερε ότι ήταν και Θεός της. Τον φιλούσε και Τον χάιδευε σαν Γιό της. Τον υπηρετούσε όμως και Τον λάτρευε και σαν Θεό της.

Έτσι και εσείς, εάν με απλότητα Με αναζητήσετε, εάν Με απόλυτη αγάπη μέσα στην προσευχή σας Μου μιλάτε, τότε Εγώ θα γίνω ένα με εσάς και θα σας παραδώσω τον Γιό Μου, να Τον λατρεύετε και να Τον υπηρετείτε και να Του δίνετε χαρά, όπως η Βασίλισσά Μου Μαριάμ. Και όσο θα Τον νιώθετε σαν Μωρό σας, θα απολαμβάνετε την άφατη ευωδία της μητρότητας Μου, γιατί θα ζείτε σαν μάνα όπως Εγώ είμαι Μάνα σε εσάς. Θα ζήσετε σαν Μάνα στο μοναδικό Μωρό!

«Όποια μάνα αγαπήσει μητρικά τον Γιό Μου, αυτήν θα την κάνω παγκόσμια μάνα»

Και αυτές οι γυναίκες, που με την άφατη ευωδία της μητρότητάς Μου, ζήσουν αυτήν την θεϊκή μητρότητα στον Γιό Μου, αυτές τις μάνες, δεν θα τις έχω μάνες μόνο για τα παιδιά τους. Θα τις κάνω παγκόσμιες μάνες! Γιατί αυτή η παγκόσμια μάνα, θα μπορεί να νιώθει τώρα την αγωνία του Γιού Μου για όλα τα παιδιά Του.

Και αυτή η παγκόσμια μάνα δεν θα προσεύχεται πια μόνο για τα παιδιά της, αλλά θα προσεύχεται, εκτός από τα παιδιά της, και για όλο τον κόσμο. Γιατί ζει συνέχεια αυτή η παγκόσμια μάνα, η μάνα του Γιού Μου, που μπορεί να γίνει η καθεμιά από σας, την αγωνία του Γιού Μου, που τόσες αναρίθμητες χαμένες ψυχές βρίσκονται μακριά από το περιβόλι της καρδιάς Του. Και τότε αυτές γίνονται παγκόσμιες μάνες.

Έτσι ήταν και οι Άγιοι Μου. Αγαπούσαν και πονούσαν τον καθένα. Ευσπλαχνιζόντουσαν τον καθένα. Συγχωρούσαν τον καθένα. Δεν άφηναν στην καρδιά τους μίσος για κανένα, γιατί ζούσανε μέσα την αγωνία του Γιού Μου για τις χαμένες ψυχές, που ήταν όλα τα παιδιά που τους δίωκαν. Γ' αυτό και συγχωρούσαν τους διώκτες τους. Γ' αυτό και ικέτευαν για τους διώκτες τους. Γ' αυτό και με δάκρυα Με παρακαλούσαν, αν είναι δυνατόν, να υποφέρουν ακόμα πιο πολύ, για να σωθούν όλες οι χαμένες ψυχές.

Επίλογος

Δυο δρόμους σας έδειξα, για να φτάσετε κοντά Μου, λέει ο Θεός. Μακάρι αυτοί που θα μπορέσουν να τους καταλάβουν, να τους αγαπήσουν και να τους βάλουν σε εφαρμογή. Γιατί τότε οι Άγιοι Μου Πάντες, με χαρά θα δεχτούν και όλα τα υπόλοιπα αδελφάκια τους που βρίσκονται στη γη, εσάς, που θα αναζητήσετε τον πιο τέλειο δρόμο της αγιότητας, που είναι ο δρόμος της απλότητας, της πίστης, της αφοσίωσης, της υπακοής και της λατρευτικής απόλυτης προσευχητικής σχέσης μ' Εμένα. Τότε Εγώ θα είμαι ένα με εσάς και σεις ένα μ' Εμένα. Και όλοι μαζί θα χαιρόμαστε στο ουράνιο Μου Βασίλειο, το οποίο η υπέρτατη θυσία του Γιού Μου, άνοιξε τις πύλες σε όλους σας, σε όλο τον κόσμο. Αμήν.